

سرگشتگی (perplexité) اروپاییان در برابر تعلل اوباما در اعلام استراتژی آمریکا در مورد افغانستان

در آستانه مراسم تحلیف آقای کرزی، یک نوع نا آرامی و سرگشتگی، ایتلاف بین المللی در افغانستان را در بر گرفته است. برای مدت طولانی بحث میان شرکای دو طرف اتلانتیک روی عجله واشنگتن میچرخید که میخواست اروپائیان زود تر در عملیات ناتو در افغانستان سهم بگیرند و هر چه بیشتر پرسونل و وسایل حربی بفرستند. امروز بر عکس اروپائیان بخاطر فرصت طلبی ایالات متحده، یک نوع دلخوردگی را احساس میکنند.

تعلل واشنگتن در تعیین استراتژی علت اصلی این یأس و تأثر است. آقای اوباما بعد از ارزیابی های مکرر سیاست در افغانستان بالاخره باید در برگشت از مسافرت کشور های آسیایی، در مورد اندازه افزایش نظامیان آمریکا در افغانستان تصمیم بگیرد. قطعات آمریکا امروز دوثلث قوت های صد هزار نفری ناتو در کشور را تشکیل میدهد همه دیپلماتها در باره «سرخوردگی» اروپاییان در مقابل تردد اداره اوباما، و در مورد دلمردگی کشور های اروپایی در مقابل «نمایش تأثر آور» افزایش اختلاف بر سر این دوسیه در درون اداره اوباما، همیشه صحبت میکنند.

به اضافه از سر درگمی ایکه پروسه انتخابات افغانستان بوجود آورد فرصت طلبی اداره ایالات متحده در تعیین راهبرد، از پشتیبانی عملیات ناتو در افغانستان، در نزد افکار عامه جهان به شدت کاست.

یک منبع اروپایی گفت «این فرصت طلبی و کشیده گی ناشی از انتخابات، تأثیر بدی بر اعتبار ناتو و بر چشم انداز کمک های ملکی و نظامی جامعه بین المللی بجا گذاشت که متحدین آرزوی آنرا نداشتند»

نبود انسجام :

وزرای خارجه کشور های اروپایی بروز های دوشنبه و سه شنبه همین هفته در بروکسل تشکیل جلسه داده وضع افغانستان را به بحث گرفتند. در اجلاس همچنان Kai Eide نماینده سازمان ملل در کابل و آقای Anders Fogh Rasmussen منشی عمومی ناتو شرکت داشتند. آقای راسموسن بر کمک های بیشتر اروپا تأکید میکرد تا در ناتو خلا میان اروپا و ایالات متحده ایجاد نشود. اما وی با سوالهای متعددی در باره هدف و موثریت ماموریت ناتو در افغانستان مواجه شد.

برای اینکه در تدوین یک استراتژی عمومی در حاشیه قرار نگیرند، اتحادیه اروپا در آخر اکتوبر استراتژی را برای منطقه افغانستان-پاکستان بر محور مفهوم « اداره امور » تدوین کرد. اما Daniel Korski تحلیلگر «شورای اروپایی برای روابط خارجی» باور ندارد که این سند بر آن معضلات افغانستان که ناشی از موقعیت منطوقی انست تأثیر گذار باشد.

حالا از کرسی همه انتظار دارند تا روش خود را تغییر داده بر ضد فساد اداری به مبارزه بر خیزد. درین مورد آقای Gordon Brown که کشورش اخیراً تلفات سنگین نظامی را متقبل شد، تدویر یک کنفرانس بین المللی را در سال ۲۰۱۰ در لندن پیشنهاد کرد.

اکنون اتحادیه اروپا به اختصاص وجوه مالی می اندیشد. از سال ۲۰۰۲ به این طرف اتحادیه اروپا مبلغ ۱،۶ میلیارد اویرو را به دسترس افغانستان گذاشته است که بعضی ازین کشور ها خصوصاً فرانسه فکر میکند که این پولها درست بکار نرفته اند.

اروپاییها اکنون به خطاها در کارهای خود هم اعتراف میکنند: نبود انسجام بین دولت های مختلف اروپایی، کمبود استراتژی سیاسی-اقتصادی که تا کنون هم وجود دارد.

اما بر خوردا ایالات متحده، بخصوص نماینده خاص اوباما برای افغانستان و پاکستان آقای Richard Holbrooke در قبال مسایل، نهایت اشتباه آمیز و غیر مثمر بود. «در آغاز آوردن فشار شدید بر کرسی بخاطر تدویر دور دوم انتخابات ریاست جمهوری، اما وقتیکه نظامیان آمریکایی مشاهده کردند که برگزاری دور دوم خیلی پرمخاطره و برای سربازان ناتو گران تمام میشود، فوراً بدون مقدمه به عقب حرکت کردند.» که هم آبروی کرسی و هم آبروی ناتو لطمه دید

به گفته دیپلماتها اکنون اروپایی ها بدون آنکه بزبان آورند در جستجوی یک سناریو برای خروج از افغانستان اند. راه حل را در سپردن مسوولیت های روز افزون با مقامات افغانی می پندارند. کشور هالند قبلاً تاریخ خروج قطعات خود را در سال ۲۰۱۱ اعلان کرده است. ایالات متحده ازین تمایل جلو گیری میکند.